

baptistu vēstnesis

“Bet audziet mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus žēlastībā un atziņā! Viņam lai ir gods tagad un līdz mūžības dienai.”

(2. Pētera vēstule 3:18)

Viens no galvenajiem mērķiem, ko Dievs mums norāda, ir augt. Bērnībā augt ir ļoti dabiski. Piedzimt, sākt staigāt, čukstēt pirmos vārdus utt. Tomēr turpināt augt kļūst par izaicinājumu, kad esam sasnieguši pusmūžu. Tas notiek ne tikai ar cilvēkiem, bet arī ar organizācijām un diemžēl ļoti redzami draudzēs. Turklāt pasaulē lielākā daļa no draudzēm, kuras aug skaitliski un kvalitatīvi, ir tās, kas tika nodibinātas pirms 30 gadiem.

Augt nemitīgi Kristū un ticībā kristiešiem ir liels izaicinājums. Apustulis Pēteris raksta: “Audziet mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus žēlastībā un atziņā!” Kā mēs spējam augt kāda atziņā? Tikai, ja mēs pavadām laiku ar šo cilvēku. Kvalitatīvs un kvantitatīvs laiks. Mīlestība nenāk pirmajā tikšanās reizē, pirmajā sarunā vai no īsas un seklas sadraudzības.

Dievs mūs ir aicinājis iet pie Viņa vienīgi caur Savu Dēlu Jēzu Kristu, dziļai sadraudzībai Svētajā Garā. Vispirms mēs esam

aicināti mīlēt savu Kungu Jēzu Kristu, jo Viņš mūs mīl, neskatoties kādos apstākļos mēs dzīvojam vai dzīvojām. Kā izaicinājumu sev un Tev gribu ierosināt kādus vienkāršus, bet nozīmīgus soļus:

- veltīt īpašu laiku Dieva klātbūtnē. Pietiekams laiks, lai klausītos Viņā
- pārdomāt Dieva Vārdu. Tas ir Dieva atklājums visiem cilvēkiem
- pasludināt Labo Vēsti tiem, kuri nav pieņēmuši Kristu kā savu Pestītāju
- uzturēt sadraudzību tajā draudzē, kurā Dievs ir Tevi aicinājis kalpot, arī ārpus svētdienas un dievkalpojumu robežām.

Mums jādzīvo 24 stundas dienā, atstarojot Kristus gaismu. Augsim nemitīgi mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus žēlastībā un atziņā! Viņam lai ir gods tagad un līdz mūžības dienai!

Hanss Bērziņš

Rīgas Pestīšanas tempļa draudzes mācītājs,
LBDS Padomes loceklis

Nest Evaņģēliju citiem

Sludinātāja Kaspara Doņa svētruna

Tilžas baptistu draudzes sludinātājs Kaspars Donis

Skatoties kādu filmu, pavisam nejauši atklāju, cik mēs, cilvēki, esam atšķirīgi. Filmas galvenais varonis visdažādākajos veidos centās izrādīt savu mīlestību kādai sievietei, kura to nesaprata līdz brīdim, kad vīrietis beidzot pateica, ka viņš viņu mīl. Jautāju savai sievai, ko viņa par to domā. Izrādās, ka arī mana sieva, skatoties to filmu, nav sapratusi, ka vīrietis šo sievieti mīl, kamēr viņš to nav pateicis.

Mēs tik daudz runājam par Evaņģēliju un to, kā liecināt pasaulei par Kristu ar visu savu dzīvi, bet neiedomājamies to pateikt arī ar vārdiem. Mums, no Dieva žēlastības izglābtiem un Svēto Garu iemantojušiem, garīgas lietas kļūst saprotamas. Turpretī tiem, kas dažādu iemeslu dēļ nav piedzimuši no augšienes, garīgas lietas nav saprotamas. Mēs cenšamies apliecināt Kristu mūsos ar visu, ko darām, runājam, ar visu savu dzīvi un ceram, ka tie, kuri nav piedzimuši no augšienes un kuros Svētā Gara nav, sapratīs garīgas lietas. Es negribu teikt, ka mūsu svētai dzīvei nebūtu nozīmes, jo bez tās neviens To Kungu neredzēs (Ebr.12:14). Taču mūsu liecībai par Kristu mūsos ir jābūt kopā ar vārdiem, kas šo mūsu rīcību dara saprotamu visiem.

Mums šodien ir jāsaprot, kas ir Evaņģēlijs, kam tas ir vajadzīgs un kā mēs šodien katrs varam liecināt par Jēzu Kristu.

SAPRAST EVAŅĢĒLIJU

Evaņģēlijs ir vēsts, ka Jēzus Kristus, Dieva priekšā taisns būdams, ir miris par mūsu grēkiem, uzcēlies no miroņiem, uz visiem laikiem satricēcot ienaidnieku, lai tiem, kas tic, nav nekādas apsūdzības taisnīgā Dieva priekšā, bet tikai mūžīgs prieks.

Mēs nedrīkstam iedomāties, ka Evaņģēlijs ir mūsu vajadzība vai līdzeklis, lai tikai tiktu izglābti, un tad, kļūstot stiprākiem, mēs pievērsāmsies kam citam. Vēstulē romiešiem 1:16 mēs lasām, ka Evaņģēlijs ir Dieva spēks pestīšanai. Kristus par mums ir miris un augšāmcēlies, lai darītu iespējamu mums nonākt Debesīs. Bet, kamēr mēs esam šajā sabojātajā un grēkā kritušajā pasaulē, mēs vēl esam ceļā uz pilnīgu pestīšanu, uz pilnīgu atbrīvošanos. Mums katru dienu ir vajadzīgs Dieva spēks, lai mēs dzīvotu un varētu Viņu sagaidīt, vienalga, vai vēl dzīvi, vai aizmiguši. “Jo Dievs mūs nav nolīcis dusmībai, bet lai mēs iegūtu pestīšanu caur mūsu Kungu Jēzu Kristu, kas par mums ir miris, lai mēs kopā ar Viņu dzīvotu, vienalga, vai esam nomodā vai aizmiguši.” (1. Tes. 5:9-10)

EVAŅĢĒLIJA NOZĪME MANĀ DZĪVĒ

Ja spēku liecināt pasaulei par to, kā es esmu piedzīvojis Jēzu, dod Svētais Gars (Ap. d.1:8), tad Evaņģēlijs ir spēks manai garīgai dzīvošanai.

Mana dzīve bija maznozīmīga, varētu teikt, pat bezcerīga līdz tam brīdim, kad es dzirdēju par Jēzu un to, ko Viņš ir darījis. Man nebija iemesla tam neticēt. Tas pilnīgi mainīja manu dzīvi. Mana nemiera vietā ienāca miers, manas bezcerības vietā radās cerība, grēka vietā – piedošana. Manas vientulības vietā tagad bija Jēzus.

Lūk, tā es piedzīvoju Jēzu. Svētais Gars, kas mājo ticīgā cilvēkā, nodrošina šādas vēsts saprašanu tajos, kas mūsos klausās. Mūsu uzdevums ir šādu vēsti nogādāt līdz tiem, kam tas ir vajadzīgs.

EVAŅĢĒLIJA NOZĪME MANA TUVĀKĀ DZĪVĒ

Marka evaņģēlijā 5:2-20 mēs lasām par kādu cilvēku ar nešķīstu garu. Ja mēs katrs aplūkojam visdažādākās savas vājības un vainas – ātra dusmošanās, aprunāšana, skaudība un jebkura cita mūsu atkarība, kas mūs tur saistītus, mēs saprotam, ka esam ar katru no šīm lietām nelaimīgi. Pēc vairākkārtējiem mēģinājumiem ar visu tikt galā un sakārtot savu dzīvi, mēs atkal un atkal nonākam pie tā paša – “atkal”.

Tomēr neviens no mums nedzīvo kapos, kā šis cilvēks, par kuru lasām Marka evaņģēlijā. Mēs varam iedomāties, cik ļoti nelaimīgs bija šis cilvēks. Viņam vairs nebija savas dzīves, jo viņš nevaldīja pār sevi. Visas cerības to savaldīt bija zaudējuši arī ciema iedzīvotāji. Saviem tuviniekiem viņš bija zudis. Bet tad šī cilvēka dzīvē ienāca Jēzus, un viss mainījās.

Viņš zināja, ka ar Jēzu ir labi, un vienmēr gribētu palikt ar Viņu, staigājot līdz, taču Jēzus šim cilvēkam liek iet mājās un aiznest saviem tuviniekiem tik ļoti labo vēsti un klātbūtnē to apliecināt ar savu mainīto dzīvi.

Vai arī mums šodien ir tuvinieki, ģimenes locekļi, darba un skolas biedri, labi draugi, kam tik ļoti vajadzīgs Evaņģēlijs?

Mēs saprotam, ka Evaņģēlijs ir labā vēsts par Jēzu, kas ietekmē gan mūsu, gan arī mūsu tuvinieku dzīvi. Evaņģēlijam ir milzīga nozīme, jo tas ir Dieva spēks pestīšanai katram cilvēkam.

KĀ MĒS ŠODIEN KATRS VARAM SLUDINĀT EVAŅĢĒLIJU

Vispirms mums jāapzinās to, ko Jēzus ir darījis mums. Mēs mēdzam aizmirst, vienkārši vairs nedomāt par to. Bet ar Evaņģēliju mums ir jādzīvo katru dienu. Tikai tad tā būs tik ļoti laba un vajadzīga vēsts, ko pastāstīt ikvienam.

Tad mums jāzinās arī tas, kas mums ir dots, lai mēs Evaņģēliju varētu sniegt citiem. “Cik mīlīgi ir kalnos prieka vēstneša soļi, kas vestī mieru, atnes labas ziņas un sludina pestīšanu, kas saka Ciānai: tavs Dievs ir ķēniņš! ...” (Jesajas 52:7)

Katrs mēs dzīvojam atšķirīgos apstākļos, un mums ir dotas dažādas iespējas liecināt pasaulei par Kristus darbu mūsos. Katram mums ir dotas dažādas spējas, lai mēs ar tām pagodinātu Dievu. Mēs nedrīkstam izšķērdēt mums doto laiku un iespējas ne tikai bailēs par to, ka mums beigās par visu būs jāatskaitās, bet mums tas jālieto mīlestībā uz Dievu un savu tuvāko.

Vai Kristus ir nācis, lai tava dzīve varētu būt pilnvērtīga un piepildīta? Vai tu izvēlies savu dzīvi dzīvot Evaņģēlija spēkā? Vai tev ir kāds tuvākais, kam tik ļoti ir vajadzīgs Jēzus? Tas ir mūsu uzdevums – stāstīt par Kristu mūsu tuvākajam un to apliecināt ar savu dzīvi.

Latvijas sievietes Kristum!

2012. gada 7. janvārī Rīgas Mateja draudzē notika LBDS Sieviešu kalpošanas vadītāju, aktīvistu un interesentu sanāksme "Latvijas sievietes Kristum!". Mēs, sievietes un arī daži brāļi no dažādiem Latvijas reģioniem pulcējāmies kopā, lai mācītos, kā pieaugt Kristū un kā palīdzēt arī citiem pieaugt.

Iesākumā lielisku liecību sacīja Alda Anškēna no Ventspils, kura līdzdalīja savu pieredzi par to, kā viņa "brauca mūsu nometni lūkoties". Katru gadu uz mūsu nometni tiek aicināts ņemt līdzi kādu sievieti, kura vēl nav kristiete, sākumā īpaši lūdzot par šo cilvēku un ieliekot šo cilvēku Dieva rokās. Arī Alda lūdza Dievam pievest viņai kādu sievieti, kuru viņa varētu uzrunāt un aicināt līdzi uz nometni, pasakot Dievam priekšā, kādā veidā tas varētu notikt. Ilgu laiku likās, ka nekas nenotiek, Dievs šo cilvēku nav pievedis, bet Dievam bija citi plāni. Viņš vēlējās, lai viņa pati atrod šo cilvēku. Kad viņa apņēmas nopietni lūgt par šo cilvēku, ieliekot to Dieva rokās, izrādījās, ka turpat netālu dzīvo kāda mamma meitenei, kura apmeklē svētdienu skolu. Lai gan šai sievietei sākumā bija dažādi argumenti, kāpēc nebraukt uz nometni, tomēr Aldas lūgšanas un neatlaidība nesa rezultātus. Viņa teica šai sievietei, ka par visu ir samaksāts, ka pie viņas piebrauks mašīna, lai nogādātu viņu uz nometni. Sieviete bija pārsteigta par Aldas neatlaidību un nebija vairs pretargumentu, lai nebrauktu. Nometnes laikā šī sieviete atdeva sava dzīvi Jēzum un pēc kāda laika arī kristījās. Šī liecība atgādina, ka ir ļoti svarīgi disciplinēt sevi un apņemties lūgt par kādu, kurš vēl nepazīst Kristu, un arī šajā gadā aicināt līdzi uz nometni, jo tik daudzi mums līdzās iet pazušanā bez Dieva.

Lektors Igors Rautmanis

Lekciju vadīja lektors Igors Rautmanis no Rīgas Āgenskalna draudzes, palīdzot saprast, kādā veidā Dievs var izmantot attiecības, kas mums ir vai varētu būt. Tas, kas mēs esam, lielā mērā ir saistīts ar to, ar ko mums ir attiecības. Lektors uzsvēra, ka mūsu mērķim jābūt darīt otru par Kristus mācekli, nevis par savējo vai atkarīgu no sevis. Mums ir jābūt kā palīgiem, kuri ir līdzās un palīdz pieaugt. Mēs varam būt kā palīgs, apgūstot garīgos pamatus, bet svarīgi, ka centrā ir nevis mana pieredze, bet Kristus.

Kad cilvēks ir garīgajā tuksnesī un vēlas kaut ko mainīt, ir labi, ja blakus ir cilvēks, kurš prot uzdot pareizus jautājumus, lai sakārtotu domas un uzvestu uz pareizā ceļa. Lai tos varētu uzdot, ir jābūt arī klausīties.

Mentoringa jeb attiecību pieredze mūs katru ietekmē. Ja arī mēs reizēm šo ietekmi neredzam, tas nenozīmē, ka tās nav. Mēs ne vienmēr Bībeli lasām sev, ir reizes, kad Dievs caur kādu pantu vēlas uzrunāt kādu citu. Jo vairāk mēs tiekam piepildīti, jo vairāk mums ir, ko dot citiem. Dievs darbojas daudz plašākos veidos, nekā mēs spējam iedomāties, jo visa mūsu dzīve ir svētbrīdis. Mūs katru kāds cilvēks dzīvē ir ietekmējis, un šī ietekme ir dažāda. Ja vēlamies vairāk kādu ietekmēt, ir jāveido ciešākas attiecības.

Primāri Dievs nodrošina palīdzību caur Rakstiem. Tas, ka man ir attiecības ar Kristu, mani ietekmē. Jo tuvākas ir šīs attiecības, jo lielāka ir ietekme. Tuvojoties Kristum, mēs nevaram palikt tie

paši, jo šīs attiecības maina, un to redz arī apkārtējie. No praktiskās puses mēs šīs mentoringa attiecības varam iepazīt caur Jēzus attiecībām ar mācekļiem.

I. Rautmanis minēja vairākus piemērus no Bībeles, kas skaidrāk palīdz saprast šo attiecību pieredzi un ietekmi, piemēram, Jetrus deva padomu Mozum, kā deleģēt pienākumus (2. Kēn. 18); Dāvids deva padomu savam dēlam Salamanam par tempļa celtniecību (1. Laiku); Jēzus un mācekļi. Tādu piemēru Bībelē ir daudz.

Ir cilvēki, kuri mūs pāraug, un tas ir ļoti labi, bet svarīgi ir, lai mūsos nerastos skaudība par to un mēs necenšos likt sprunguļus riteņos, bet svētīt. Devējs ir tikpat liels ieguvējs kā ņēmējs. Lektors norādīja arī vairākus soļus kā palīdzēt šajā procesā. Pirmkārt, saprotot, kas notiek, izceļot galveno, tālāk mēģinot saprast, ko un kā darīt un kas var palīdzēt. Reizēm mēs nevaram atrisināt otra cilvēka problēmu, bet varam palīdzēt cilvēkam mainīt attieksmi. Jāizvērtē resursi un noslēgumā jāveic novērtēšana, lai saprastu, ko cilvēks ir sapratis un kā rīkosies. Mēs esam vajadzīgi viens otram, jo vieni mēs nespējam nodzīvot svētu dzīvi, bet, lai notiktu progress, ir vajadzīgs laiks.

Noslēgumā I. Rautmanis ierosināja katram mājās uz lapas uzrakstīt cilvēku vārdus, ar kuriem mums ir attiecības, tos sargrupējot. Viņš mudināja padomāt, kā es šos cilvēkus ietekmēju un kā šie cilvēki ietekmē mani.

Pēcpusdienā klātesošie sadalījās pa reģioniem, lai izvērtētu šā gada uzdevumus, kā arī lai dalītos pieredzē.

Miļš paldies semināra organizatoriem un lektoram Igoram Rautmanim.

Santa Rozentāle, Ventspils draudzes locekle

LBDS SKA vadītājas vietniece Inese Drēska vada reģionālo kalpošanu

BPI jau piektais iesaukums

Dievs turpina uzticīgi aicināt kalpotājus Savā darbā – to skaidri apliecina jau piektais Baltijas Pastorālā institūta iesaukums.

Šogad studijas BPI uzsāk 12 studenti: Nauris Graudiņš (Pitraga draudze), Andris Jansons (darbojas Jelgavas draudzē), Kārlis Kārklīšs (Rīgas Vīlandes draudze), Juris Krūmiņš (Rīgas Āgenskalna draudze), Artis Lejiņš (Rīgas Mateja draudze), Kaspars Maķevics (Talsu draudze), Dzintars Pētersons (Ventspils draudze), Rihards Rudzis (Ogres Trīsvienības draudze), Andris Reigass (Rīgas Mateja draudze), Tomass Šulcs (Rīgas Mateja draudze), Rihards Vīksnītis (Līgatnes draudze) un Māriņš Zabarovskis (Garkalnes jaundibināmā draudze).

2012. gada iesaukums: (no kreisās) T. Šulcs, D. Pētersons, A. Jansons, J. Krūmiņš, M. Zabarovskis, N. Graudiņš, R. Vīksnītis, K. Kārklīšs, A. Reigass, A. Lejiņš, K. Maķevics, R. Rudzis

Svētbrīdis

Pielūgsmi vada sludinātājs Ilvars Ieviņš, BPI absolvents

Svētbrīdī, kas iesāka BPI jauno studiju gadu, studentus, pasniedzējus un viesus uzrunāja viens no BPI dibinātājiem, mācītājs Čaks Kellijs, LBDS mācītājs Dr. Ilmārs Hiršs un LBDS bīskaps Pēteris Sproģis. Klātesošie mūsu draudžu mācītāji un sludinātāji uzlika rokas un aizlūdza par katru jauno studentu.

Mani personiski nebeidz pārsteigt tas, ka Dievs, nevis cilvēki, aicina puīšus un vīrus, ka Viņš pārliecina viņus un pakārto viņu dzīves apstākļus tā, ka vairs nav šaubu ne par Viņa aicinājumu šo vīru dzīvēs, ne par BPI kā par nākamo ticības soli. Šķiet, visu BPI darbinieku un pasniedzēju vārdā varu teikt, ka mums ir uzticēts liels gods un arī atbildība būt par vienu no Dieva instrumentiem šo puīšu un vīru dzīvēs, kas var palīdzēt viņiem augt attiecībās ar Kristu un kalpošanas prasmēs.

Ja mēs esam "redzamā" klātbūtne viņu BPI studiju ikdienā, tad Jūs, BV lasītāji, esat aicināti būt par "neredzamo" klātbūtni, lūgšanu "aizmuguri" gan BPI darbiniekiem un pasniedzējiem, gan studentiem. Arī šajā gadā BV lasītājiem būs iespēja iepazīties ar BPI studentiem intervijās un aizlūgt par viņiem.

Paldies, ka Jūs piedalāties tajā, ko Dievs dara Baltijas Pastorālajā institūtā!

Līva Fokrote

BPI Studiju daļas vadītāja

LBDS bīskaps Pēteris Sproģis

LBDS mācītāji un sludinātāji aizlūdza par jaunajiem studentiem

Bet nu Dievs ir pārdabisks

Tā intervijā saka **Aija Grīnberga**, Ogres Trīsvienības baptistu draudzes locekle, stāstot par savu dzīvi, ticību, darbu un traģisko autoavāriju.

Pastāstiet par savu ģimeni!

Apprecējos 1984. gadā. Biju vēl studente, abi ar vīru neticīgi. Romantiski iemīlējāmies, kad vīrs bildināja, teicu, ka vēl nezinu. Jo tiešām nezināju, es visu tā nopietni tveru. Citi saka, ka esmu jautra, bet tad viņiem prasū, vai pazīstat kādu nopietnāku par mani? Kad vīrs teica, ka esot ar mieru gaidīt kaut vai septiņus gadus, pēc divām nedēļām piekritu.

Pēc astoņu gadu kopdzīves sākās izmisums, puika slimoja, grūtību netrūka, un kādā izmisuma brīdī sauca: "Dievs, ja Tu esi, tad palīdz!" Un pusotra gada laikā Viņš parādīja, ka ir. Vēl pēc pusotra gada pie Kristus nāca arī vīrs, un tad sākām būvēt mūsu ģimeni uz Kristus pamata. Un tā ar katru gadu kļuva arvien labāka, stiprāka, mīlestība – karstāka. Bija tik labi vienam ar otru, ka dažreiz apspriedām, nez kā būtu iespējams nomirt reizē? Ja nu vienīgi kādā avārijā, nelaimes gadījumā. Bet šo lietu Dievs mums nesagādāja, jo avārijā mēs bijām kopā, bet es paliku dzīva un neskarta viena ar diviem pusaudžu puikām.

Tas bija 2006. gada rudens. 23. septembris. Ļoti skaista, saulaina diena. Visi kopā, izņemot vienu dēlu, braucām mājās no jubilejas, un tad arī rudens iesākās manā dzīvē. Brieduma laiks. Kad puse ģimenes (vīrs, dēls un meita, aut.) neatbrauca šajās mājās, bet nonāca Mūžībā – labākā vietā. Uz ceļa izskrēja lapsa,

mašīna sāka slidēt, bija skaidrs, ka neviena lapsa uz mana ceļa nevar izskriet, ja Dievs to neatļauj. Pat, ja velns to sūta. Dievs visu kontrolē, un "tiem,

kas Dievu mīl, visas lietas nāk par labu".

Šis notikums man dzīvē ļoti daudz ko apskaidroja. Dievs tik skaidri man atklāja vairākas atziņas. Pati pirmā bija par tiesātājiem. Neteikšu, ka nekad neklūpu tajā lietā, bet man bija pilnīgi skaidrs, ka nevaram nevienam tiesāt. Mēs neko nezinām par citu apstākļiem, gēniem, iedzimtību, par to, ko Dievs dara pie viņa šobrīd. Nevaram teikt, ka "tā nav viņa kalpošana" vai ko tamlīdzīgu. Vienīgais, ko varam, ir jautāt, kā palīdzēt. Otra lieta, ko sapratu, ka svarīgākais nav, ko mēs darām, bet, kas mēs esam. Un trešā – Dievam nav sīku vai lielu lietu. Viss, ko Dievs liek darīt, ir liela lieta. Mēs, cilvēki, sašķirojam – lūk, tā ir varena kalpošana. Bet Bībelē jau ir rakstīts: "Ak, es, nožēlojamais kalps!" Es daru tikai to, kas ir mans pienākums.

Nebija dusmas uz Dievu?

Nē. Paldies, Dievam, nē. Tas nav nenormāli, bet pārdabiski. Bet nu Dievs ir pārdabisks. Jo Viņa klātbūtne avārijas vietā bija tā, kas atņēma visus jautājumus. Dievs mani bija tā satvēris. Un tas nebija atkarīgs no manis. Tāds ir Dievs. Nē, kaut kādi jautājumi jau bija, tāda kā ziņkārība, kāpēc tā lapsa un kāpēc tieši tajā brīdī.

Vēl man gribētos Dievam pajautāt, vai vīrs kaut ko nojauta, varbūt pat neapzinātā līmenī. Vienkārši tas, kāds viņš bija pēdējos divus mēnešus. Kaut noguris un pārstrādājies,

viņš man lika justies kā karalienei. Es riktīgi zinu, kāds ir mīlošs vīrs. Tas ir labākais, ka mēs tā pēkšņi tikām izšķirti tajā vislabākajā brīdī. Nekas jau nenotiek nejauši.

Man nav atbilžu, lai varētu visu izskaidrot, bet nav arī apsūdzošā "Kāpēc?". Kas man vispār pienākas? Mana alga par darbiem ir elle. Dievs man ir piedevs grēkus, dāvājis mūžīgo dzīvību, un viņiem visiem trim arī tas ir. Protams, pietrūkst jau visa kā ... Tagad, kad dēli paaugušies, jūtu atkal, ka mājās ir vīrieši. Un par visu, kas trūkst, Dievs rūpējas. Tā bija vēl viena atziņa, jo tad es sapratu, ka esmu pilnīgi atkarīga no Viņa.

Pēc avārijas vīra maciņā atradu desmit latus, visas mūsu kartes bija tukšas, par pēdējo naudu ielējām benzīnu, un arī mana aldziņa bija iztērēta. Tā nu man bija desmit lati, priekšā bēres trim cilvēkiem un tālākā dzīve. Un ar tiem maniem pāris latiem visiem bija smuki zārki, kultūras namā atvadu svētbridis un mielasts trīssimt personām. Es nezinu, kā, Dievs uz rokām nesa. Toreiz mums bija arī kredīts uz 25 gadiem. Tad atkal atskārtu, ka esmu pilnīgi atkarīga no Dieva. Man liekas, ka skolas direktors domāja, ka esmu mazliet sajukusi prātā, jo drīz pēc bērēm uzteicu pusslodzes darbu bibliotēkā. Es vienkārši izpratu dzīvības vērtību, – ja tu neesi atpesīts, tad sveiki! – ja ir galvenā lieta, jāmēģina cilvēkus vest pie Kristus. Zināju, ka bibliotēka man jāpamet, kaut arī likās, kā izdzīvošu, jo ienākumi uz pusi mazāki. Pēc mēneša mani uzmeklēja no vairākām skolām un piedāvāja pasniegt kristīgo mācību.

Tajā naktī, kad atbraucām no avārijas vietas mājās, mana lūgšana bija: "Dievs, lai šīs trīs dzīvības nav pa niekam, lai tās kalpo daudziem par pestīšanu." Pagājušajās Lieldienās mana mamma, kurai šovasar būs 83 gadi, teica, ka relatīvi labajiem cilvēkiem vajag lielus satricinājumi, lai izvēlētos ticēt Jēzum. Avārija esot izvedusi viņu "no pagrīdes" un palīdzējusi atzīt Dievu. Tā man bija lielākā dāvana Lieldienās. Arī ar vīramāti ir līdzīgi, tagad

viņa savu cerību liek uz Jēzu. Tāpat mūsu tagadējam mācītājam Dainim Pandaram tas bija grūdiens, lai izšķirtos par mācītāja dzīvi.

Uz ko Dievs ir Jūs aicinājis?

Uz dzīvību, uz brīvību. Pagaidām esmu sapratusi, ka mans maizes darbs ir mācīt bērniem par Dievu, bet nu šķiet, ka Dievs grib kaut ko papildināt vai pamainīt. Jūtu vēl citus virzienus, jo galu galā jau divdesmit gadus esmu ticīgā. Cik tad ilgi bērnus var mācīt! Tā kā pati nāku no okultas pagātnes, ar visādām ķezām, redzu un saprotu, cik tā ir nopietna problēma arī šodien un jau bērna vecumā. Ir tik daudz ar okultismu piesātinātas filmas, rotaļlietas, spēles, izklaides, piemēram, visi *supermeni* ar pārdabiskām spējām. Tur slēpjas ļauno garu pasaule, un citos bērnos vairāk, citos mazāk to ietekmi var novērot. Jau bērnībā cilvēks tiek sasaistīts un vēlāk – iet pie zīlniecēm, lasa horoskopus, dara tādas lietas, no kurām netiek vaļā. Par to man sāp sirds, ka nemeklē un neatsaucas Dievam.

Esmu arī domājusi, kāpēc tā bērnu kalpošana tieši man. Tagad kļūst vieglāk, bet viens posms bija ļoti smags. Kaut kas nebija pareizi arī dzīvē, bija pārgurums, bērni skolās sāka kaitināt, nevarēju viņus vairs izturēt. Kaut kas sāka klibot garīgajā dzīvē, jo Dievs jau nevienam neizdzen, neizspiež kā, piemēram, sātans.

Kāpēc tieši bērnu kalpošana?

Nezinu. Dievs tā grib. Atceros, pirms daudziem gadiem draudzē lūdzām par jauniešiem, bērniem, un jau tad Dievs man viņus ielika sirdī. Pēc neilga laika, kādā draudzes sapulcē, no kalpošanas atteicās svētdienas skolas vadītājs, līdz ar to loģiski izskanēja jautājums: "Vai kāds negribētu uzņemties šo kalpošanu?" Man pašai bija tikko piedzimis ceturtais bērniņš, bet es skaidri zināju, ka man tas ir jādara, jo mācītājs, pirms aiziešanas Mūžībā, man jau to divreiz bija prasījis. Man ausis palika sarkanas un teicu, ka es. Miesīgi izklausījās muļķīgi – pašai tikko dzimis ceturtais bērns, kāpēc to uzņemties.

Bet Dievs palīdzēja.

Un tad sadzirdēju, ka "tas būs tavš maizes darbs". Likās nereāli, jo man nebija pedagoģisko zināšanu, nekā man nebija, lai to darītu. Bet Dievs rūpējās, un tūlīt pat sākās dažādi kursi, kuros dabūju nepieciešamos sertifikātus un kvalifikāciju.

Kāpēc nenobijāties no grūtībām?

Vai tad Dievs kaut ko nezina? Visas sadzīves rūpes, visas grūtības Viņš zina. Tad, kad Viņš liek kaut ko darīt, Viņš jau zina, ka mēs to varēsim. Protams, ka ir nācies paraudāt, bet kuram tad nav? Sadzīve ir visiem, rūpes ir visiem, un Dievs arī ir pieejams visiem.

Vai esat kādreiz izjutusi spiedienu kā kristīgās mācības skolotāja?

Visu, ko var izjust, esmu izjutusi. Kā zem preses esmu katru dienu. Tinūžu pamatskolā, kur strādāju jau 17 gadus, pirmdienās ir svētbrīži, kad visa skolas saime pulcējas kopā. Tad vienmēr tiek dots vārds arī man, lai dalītos ar kādu Bībeles pantu, atziņu. Tad esmu izjutusi spiedienu, izsmieklus, visu ko. Visgrūtāk izturēt sabiedrības spiedienu bija tad, kad pašas puikas neuzvedās tā, kā vajadzētu. Visi ir piedzimuši grēcinieki, un viņiem pašiem ir jāizvēlas savu dzīvi atdot Kristum. Kamēr viņi to neizdara, uzvedas tā, kā uzvedas. Tādos brīžos esmu arī kārdināta pamest darbu, jo bija tā doma: nu kā tu vari kaut ko mācīt, paskaties pati uz saviem bērniem. Un tā droši vien domāja ļoti daudzi. Man bija ļoti grūti, vajadzēja tikt galā ar puikām pusaudžu gados, ar sabiedrības spiedienu. Bet tad es sapratu, ka nav neviena perfekta cilvēka, kurš varētu izaudzināt kādu bez kļūdām. Svarīgi ir tas, ko mēs darām ar savām kļūdām un kā ejam uz priekšu. Kļūdu atzīšana ļoti palīdz, man tā ir slīpējusi nost lepnību, nost to "lūk, kāda es visu varošu!". Es ceru, ka arī kolēģi redz, ka esmu dzīvs cilvēks, kurš kļūdās, bet savu cerību liek uz Kristu.

Kā Jūs tiekat ar spiedienu galā?

Nu ... Bībele nāk palīgā. Tur ir teikts, ko cilvēks man var dot? Man jāpatīk Dievam, nevis cilvēkiem. Ir smagi brīži, kad raudu, kad dusmojos un saku: "Tēti, viss, es vairāk nevaru!" Tad Tētis saka: "Ak, tad tu beidzot nevari! Nu tad Es varu nākt palīgā." Mēs jau visi ejam cauri bailēm, nepatīkai, slinkumam. Nav neviena grēka aizmetņa, kura nebūtu manī. Neviena.

Zināmu spiedienu izjutu arī tad, kad gāju cauri savām bēdām pēc autoavārijas. Bija cilvēki, kuri no manis novērsās kā no spītīgās. Daudzi bija neizpratnē, kāpēc es neesmu vēl sajukusi prātā, domāja, ka esmu kaut kāda vienaldzīgā. Kad teicu, ka Dievs ir tas, Kurš tur mani un dod spēku, teica: "Nu, vienalga ... nē ..." Tas mani pārsteidz, kāpēc cilvēks, nonākot grūtībās, nemeklē izeju, ieskaitot bomžus, kuri nāk uz baznīcu tikai zupu paēst. Bet, kad Jēzus saka: "Nāc! Es visu esmu izdarījis. Atddod visu veco un sāc no jauna!", daudzi negrib.

Jūs redzat sava darba rezultātu?

Kādreiz redzu un kādreiz neredzu. Visbiežāk jau laikam neredzu. Bet tie brīži, kad redzu – kādam bērnam ir mainījusies attieksme, mazinājušās uzvedības problēmas – ir lielākā laime. Jo nav jau lielākas laimes, kā redzēt, ka kāds atdod savu dzīvi Kristum. Redzi vai neredzi, bet ir jādara tas, ko Dievs ir uzticējis, un Viņš ir tas, kurš atbild par rezultātu.

Interviju sagatavoja **Evija Mileiko**

Likmes ir augstas

Foto: Pēteris Tīss

14. janvārī Rīgas Golgātas dievnamā notika LBDS Svētdienskolu apvienības (SA) organizēta konference "Jauna perspektīva", kurā piedalījās vairāk nekā 80 dalībnieku no visas Latvijas. Dienas programma sākās ar Golgātas draudzes mācītāja Elmāra Pļaviņa vadīto svētbrīdi, kuru papildināja draudzes jauniešu ansambļa muzicēšana.

Skolotājus rīta cēlienā uzrunāja LBDS bīskaps Pēteris Sproģis, kurš klātesošos aicināja savā kalpošanā nebaidīties nospraust augstākus mērķus, kā arī nopietni pārdomāt savas un draudzes kalpošanas vīziju. Bīskaps atkārtoti uzsvēra, ka nedrīkstam pārvērst svētdienskolas nodarības par bērnu pieskatīšanu dievkalpojuma laikā ar interesantu, izklaidējošu saturu, nepaslušinot bērniem Evaņģēliju, kas viņus spēj glābt no izpostītas dzīves un mūžīgas pazušanas. "Tās ir augstas likmes," teica Pēteris Sproģis. "Mēs bērnus un pusaudžus varam veidot vai nu par patērētājiem, kuri baznīcā meklē interesantu vidi, vai jau bērniībā orientēt viņus uz misiju un kalpošanu kopā ar pieaugušajiem." Bīskaps runāja arī par kristīgas ģimenes pienākumu vecākiem pašiem reāli izdzīvot Evaņģēliju ikdienā, lai bērni to piedzīvotu kā vērtu paraugu, kam sekot.

Elza Roze iepazīstināja klātesošos ar SA Padomes sastāvu un to, kādus pienākumus katrs veic, kā arī ar SA un BPI kopīgajiem mērķiem, kuri ar šo gadu īstenosies projektā "Timoteja skola". Labs papildinājums Padomei turpmākajā kopdarbā būs Estere Roze, Mārcis Ziverts, Iveta Rudoviča, Lidija Ēce un Zilgma Atvara. Bīskaps aizlūdza Dievu par Padomes locekļiem un pateicās par viņu kalpošanu.

Turpinājumā ar Bērnu kalpošanas programmas "Timoteja skola" iecerēm un vadlīnijām iepazīstināja programmas vadītāja Estere Roze un atbildēja uz jautājumiem. Jaunais projekts radīja interesi, un vairāki skolotāji izjuta to kā nepieciešamību savai kalpošanai.

Klausītājus dziļi uzrunāja Priekules draudzes sludinātāja Mārča Ziverta stāsts par sevi, kā arī vilktās paralēles ar ļoti bieži sastopamo disciplīnas problēmu bērniem. Runātājs atklāja skolotāju mīlestību, pieejamību, pašaieliedzību un mērķtiecību kā neatņemamus priekšnosacījumus tam, lai bērnu uzvedība nepārvarami mainītos. Sludinātājs neslēpa savus centienus darbā ar bērniem, pieminot gan veiksmes, gan neveiksmes. Ikviens varēja saklausīt reālu saikni starp bīskapa sacīto un jaunā sludinātāja interesanto pieredzi.

Konferences noslēgumā tika sniegts īss ieskaits ikgadējā Bērnu un jauniešu Dziesmu un mūzikas dienas dinamiskajā programmā. 2012. gada 1. maijā bērni no visas Latvijas ir aicināti piedalīties svētkos, kuru moto būs "Uzticies Jēzum!". Draudzes var nopietni sākt gatavoties jau tagad, sākot krāt līdzekļus nokļūšanai uz Rīgu 1. maijā, apgūstot dziesmu repertuāru, kā arī no katras svētdienskolas gatavojot radošu kolektīvo darbu "Apsolījumi". Skolotāji tika aicināti arī domāt par vienotu stilu bērnu apģērbā, kopīgi ar bērniem mājās gatavojot krāsainus cepuru naziņus. Dziesmu dienas programmā Pestīšanas templī paredzēts apvienotā kora mēģinājums, radošās darbnīcas, kā arī koncerts divās daļās. 1. daļā dziedās apvienotais bērnu koris, bet 2. daļā koris no skatītāju rindām pievienosies "Būsīm kopā" gatavotajam mūziklam "Apsolījumi".

Lai bērniem dziesmu repertuārs ar abām daļām kļūtu sirdij mīļš un tuvs jau tagad, draudzes svētdienskolu ansambļi tiek mīļi aicināti apmeklēt reģionālos mēģinājumus 21. janvārī plkst. 15:00 Rīgā, Savienības namā, 11. februārī plkst. 15:00 Cēsīs, 18. februārī plkst. 15:00 Liepājā, 3. martā plkst. 15:00 Talsos un 31. martā plkst. 15:00 Jēkabpilī.

Dace Freivalde un Elza Roze,
SA Padomes locekles

3.-5.FEBRUĀRIS

ZIEMAS BPI DRAFTS

Vīrieša ideāls ir stiprs raksturs, ass prāts un laipna sirds. Taču ir kaut kas mūsdienās, kas šīs lietas vīrietī spēj saindēt jau jaunībā, padarot vīrieti par vāju, trulu un ļaunu liekuli. Lai tu nebūtu tas, kuru tā būtu jāraksturo, brauc uz BPI DRAFTS ziemas nometni un uzzini, kā pasargāt savu sirdi, kļūstot par svētu Dieva vīru izaicinošā sabiedrībā.

“Bēdz no jauneklā iekārībām un dzenies pēc taisnības, ticības, mīlestības, miera ar tiem, kas piesauc To Kungu ar skaidru sirdi” (2.Tim. 2:22)

Nometnes laikā būs iespēja dzirdēt LEKCIJAS, piedalīties dažādās FIZISKĀS AKTIVITĀTĒS, labi PAVADĪT LAIKU kopā ar jauniem vīriem no dažādām Latvijas pilsētām un draudzēm, kopīgi LŪGT un SLAVĒT Dievu.

BPI DRAFTS ziemas nometne ir paredzēta jauniešiem un jauniem vīriem vecumā no 14 līdz 30 gadiem.

Dalības maksa: Ls 35

Mēs apzināties, ka ne visi var atļauties maksāt šādu summu par nometni, tādēļ mēs, BPI vadība, darīsim visu, lai nauda nebūtu šķērslis tavai dalībai nometnē. Tomēr mūsu iespējas atbalstīt tevi ir ierobežotas. Mēs varēsim palīdzēt tiem, kas laicīgi pieteiksies, un aicinām Tevi pašu meklēt iespējas segt dalības maksu.

Nometnes vieta: Nometnes bāze “Norkalni”

Reģistrācija un tuvāka informācija:

Kaspars Šterns

kaspars.sterns@lbds.lv vai 26554780

Dalībnieku skaits ierobežots!

NĀC! UZZINI! IESAISTIES!

LBDS REĢIONĀLĀS TIKŠANĀS

Latvijas Baptistu draudžu savienības bīskaps un Padome aicina draudzes uz kopīgām reģionālajām tikšanās reizēm 2012.gada garumā.

Šajās tikšanās aicinām piedalīties draudžu garīdzniekus, padomes locekļus, nozaru vadītājus, kā arī ar ikvienu aktīvu draudzes locekli, kuram interesē LBDS kopdarbs un kas vēlas labāk saprast, kā katras draudzes kalpošana veido mūsu kopējo darbu.

Tikšanās reizēs ir paredzēts svētbrīdis, izglītojošā daļa, iepazīstināšana ar aktuālāko informāciju par LBDS un tās apvienību un nozaru darbību, kā arī diskusija par LBDS nākotnes redzējumu un par tālāko kopdarbu. Par LBDS darba aktualitātēm un iecerēm līdzdalīs LBDS un tās nozaru vadītāji.

Tikšanās tiek plānotas:

**11.februārī plkst. 10:00 - 16:00,
Cēsis, Cēsu baptistu draudzē**

ieteikšanās līdz 3.februārim

**18.februārī plkst. 10:00 - 16:00,
Liepājā, Liepājas Pāvila draudzē**

ieteikšanās līdz 10.februārim

**3.martā plkst. 10:00 - 16:00,
Talsos**

ieteikšanās līdz 24.februārim

**31.martā plkst. 10:00 - 16:00,
Jēkabpilī, Jēkabpils baptistu draudzē**

ieteikšanās līdz 23.martam

Lūdzam noteikti pieteikties. Jūsu pieteikšanās mums palīdzēs plānot pasākuma norisi un ēdināšanas jautājumus. Kad būs zināms aptuvenais dalībnieku skaits varēsim sniegt tuvāku informāciju par reģionālas sanāksmes norises vietu.

**Pieteikšanās pa tālr. 67223379 vai
e-pastu: kanceleja@lbds.lv**

Draudzes dibināšana Karostā

Karosta

Karosta ir unikāls Liepājas rajons, vieta ar it kā divām sejas: skaisto un neglīto. Milzīgs kontrasts ir gan, redzot ēkas un vidi, gan pašus cilvēkus. Nav noslēpums, ka Karostas sabiedrības smagumu veido bijušie cietumnieki, bērnu nama bērni, nelabvēlīgas ģimenes, kurām šeit mērķtiecīgi ierādīti sociālie dzīvokļi, radot gandrīz *getto*. Arī Padomju laika bloku mājas un pamestie grausti krasi kontrastē ar cara laika arhitektūru, alejām, parku un jūru. Karostā lielākā daļa ir krievu tautības iedzīvotāji, bet tomēr kādu trešdaļu veido latvieši.

Par mums

Dievam šie cilvēki ir ļoti dārgi, tāpēc Viņš uz Karostu sūtīja Dejus ģimeni – Mārci, Agnesi un divus dēlus, Ivo un Gintu. “Tas bija īpašs laiks, kad, studējot Baltijas Pastorālajā institūtā, es lūdzu Dievam: “Kura ir tā vieta, kur Tu gribi, lai es kalpoju?” – stāsta Mārcis. “Lai arī iepriekš dzīvē Karostā nebiju bijis, Dievs skaidri uzrunāja, ka mums jānododas uz Karostu. Kad pastāstīju par to Agnesei, viņa atbildēja: “Kad jākrāmē čemodāni?””

Par kalpošanu

Nu jau divus gadus kā esam pārcēlušies uz Liepāju, kalpojam Karostā un veidojam jaunu draudzi. Lai aizsniegtu cilvēkus Kristum, regulāri tiek rīkotas evaņģelizācijas, misijas, dažādi publiski pasākumi – koncerti, semināri, Ģimeņu dienas. Agnese ir uzsākusi šūšanas projektu Karostas sievietēm. Pēc lielajām aktivitātēm ar uzrunātajiem karostniekiem cenšamies veidot personīgas attiecības. Mūsu mērķis nav sapulcināt pēc iespējas vairāk ļaudis

Oktobra misija 2011

Pēc eglēm

Bībeles studijās, bet gan sagatavot jaunus kristiešus, lai viņi var aizsniegt atkal citus. Un tās nav tikai aktivitātes, bet tas ir dzīvesveids. Kad kāds cilvēks atsaucas Kristum, īpašs uzsvars tiek likts uz mācekļību. Tāpēc visām ikdienas lietām cenšamies pieiet ar moto: “Dari to kopā ar kādu!” Reizēm, strādājot kādus vīriešu darbus, Mārcim ir apkārt gan jauni kristieši, gan neticīgie. Tad apzināti māceklim tiek dota iespēja liecināt. Šo divu gadu laikā ir piedzīvotas gan uzvaras, gan zaudējumi. Bet pastāvēt palīdz ticība uz Jēzu Kristu un pacietība!

Pernajā vasarā Mārcis un Agnese iegādājās telpas dzīvošanas un mājas draudzes vajadzībām. Tām ir dots nosaukums “Misijas Māja”. Kaut arī sākotnēji tas vairāk līdzinājās graustam, šobrīd tas sāk iegūt patīkamas aprises.

Sapnis un lūgšana

Mēs ticam, ka līdzīgi kā atdzims šis nams, atdzims arī Karostas ģimenes. Mūsu sapnis ir šeit redzēt ģimenes, kurās mīl Dievu, mīl viens otru un kuras nes Evaņģēliju citiem. Mēs esam aicināti, lai veidotu latvisku draudzi.

Pateicība

Viss labais, kas notiek mūsu kalpošanā, ir, pateicoties Dievam! Tāpēc viss gods Viņam! Arī sirsnīga pateicība visiem brāļiem un māsām par atbalstu lūgšanās, finansiāli un ar savu klātbūtni.

Mārcis Dejus

Rīgas Mateja draudzes sludinātājs draudzes dibināšanai Karostā

Baltijas Pastorālā institūta otrā kursa students Jevgēnijs Ivanovs (Rīgas Misiones baptistu draudze) intervijā stāsta par savu dzīvi, ticību un ceļu pie Dieva, kas sākās cietumā. Paldies Jums, BV lasītāji, ka aizlūdzat par Dieva izredzētajiem kalpotājiem!

Kāpēc izlēmāt studēt Baltijas Pastorālajā institūtā?

Sākotnēji tā nebija mana ideja. Mācītājs Pēteris Samoiličs ieteica šādu iespēju. Es to pārdomāju un sapratu, ka studijas man tiešām ir nepieciešamas, jo gan teoloģiski, gan praktiski daudz ko nezinu, piemēram, nezinu, kā vadīt draudzi.

Uzsākt studijas nešķita biedējoši?

Šķita. Man ir jau piecdesmit divi gadi, un sākt mācīties kaut ko jaunu – tas bija ļoti liels izaicinājums gan man, gan ģimenei. Bet es redzēju, ka aiz tā visa stāv Dievs un Viņa griba.

Ko Jūs darījāt pirms tam?

Tā pa īstam sāku dzīvot tikai no 29 gadiem, kad iznācu no cietuma. Par laupīšanām un zādzībām ieslodzījumā pavadīju 12 gadus. Tie bija padomju laiki, kad cietumos nebija ne kapelānu, ne garīdznieku, ne kristīgās literatūras, bet tieši tad sapratu, ka Dievs ir. Tāpēc, iznākot laukā, sāku meklēt baznīcu. Aizgāju uz pareizticīgo draudzi, jo šķita, ka krievam jāiet tieši uz turieni (smejas), bet nevarēju tur iedzīvoties. Kaut kas tajā draudzē nebija man, un es īsti nezināju kas. 1988. gadā notika evaņģelizācijas dievkalpojums Krusta baznīcā, kurā sludināja Josifs Bondarenko un mani ļoti uzrunāja. Es sajutu, ka Dievs mani mīl un es neesmu Viņam vienaldzīgs. Vairākus gadus biju draudzē “Jaunā paaudze”, bet arī tur nebija mana īstā vieta, līdz 2003. gadā mācītājs Samoiličs izveidoja draudzi Ogrē.

Kāpēc cietumā sākāt domāt par Dievu?

Tieši cietumā, kur apstākļi un cilvēki ir tādi, ... kādi tie ir, sāku domāt par to, ka dzīve nevar būt bezjēdzīga. Ir jābūt kādam, kas dzīvību ir radījis, un radījis to ar noteiktu mērķi. Daudz lasīju un domāju, jo laika bija pietiekoši. Dievs mani sargāja, ka neaizrāvos ar Austrumu reliģijām, jo par tām gan grāmatas bija pieejamas. Bet es kaut kā saskatīju

Arvien biežāk atļaujos būt tas, kas esmu

Dievu Tēvu. Kaut gan nebiju bārenis, tēva mīlestību neesmu piedzīvojis, jo vecāki bija šķīrušies. Varbūt tieši tāpēc pieķēros Dievam un sajutu Viņu kā savu Tēvu, kurš vienmēr ir man līdzās.

Otra doma, kas mani tuvināja Dievam, bija par to, ka dzīvē ir tik daudz pretrunu, neskaidrību, nejēdzību, šausmu, ka nevar nebūt kaut kas pilnīgi pretējs. Tas bija garš ceļš, bet laika man netrūka. Es zināju, ka, iznākot laukā, meklēšu draudzi.

Iznākot no cietuma, meklēt baznīcu – tas ir netipiski?

Nu ... ja domājošs cilvēks nokļūst cietumā, man liekas, nav citas iespējas, kā atrast Dievu. Kaut gan loģiski, bet, jā, tas ir netipiski. Cietumā iepazīnos ar daudziem vīriešiem, kuri lielākajai sabiedrības daļai varētu šķist bezcerīgi, bet es saskatīju viņos kaut kādu cerības dzirksti. Ja vien to varētu saglabāt, bet bieži tā pazūd. Ar dažiem puisiem joprojām uzturu attiecības, kuri, redzot manu dzīvi, arī sāk meklēt Dievu. Kādus atvedu uz draudzi, un daži arī turpina nākt, bet ne visi paliek. Citiem liekas, ka baznīca palīdzēs finansiāli, palīdzēs atrast mājokli, darbu, bet tā nav pārāk pareiza attieksme.

Pastāstiet par savu ģimeni!

Man grūti runāt par savu ģimeni, jo pērn augustā gāja bojā mans vecākais dēls. Nespēju stāstīt, ka esmu precējies un man ir viens dēls, kaut kā joprojām gribas teikt - divi.

Pēc cietuma sapratu, ka jāspēr konkrēti soļi, lai mana dzīve radikāli mainītos. Gāju pat strādāt uz rūpnīcu, kas tajā vidē, no kuras iznācu, šķita pilnīgi nepieņemami un pat pastulbi. Tūlīt arī apprecējos, tas bija 1988. gadā, un piedzima dēli. Jaunākais ir beidzis skolu un tagad aizbraucis strādāt uz Holandi.

Kad precējāmie, sieva bija neticīga un pret kristietību attiecās noraidoši un skeptiski. Es viņai neko neuzspiedu. Tad pēkšņi sieva teica, ka nāktu uz draudzi, ja tā būtu Ogrē. No Amerikas atgriezās P. Samoiličs un nodibināja draudzi līdzās mūsu mājai (smejas). Tagad viņa aktīvi iesaistās draudzes darbā. Kaut arī esam pilnīgi atšķirīgi, mums ir ļoti īpaša savienība. Viņa ir mierīga, nosvērta, laba klausītāja, un Dievs uz mani daudz runā tieši caur sievu. Es atkal varu vairākas dienas neko neteikt, jo domāju, bet tajā pašā laikā mēdzu iekarst diskusijās un dažreiz izklausās, ka "braucu vīrsū", bet es vienkārši aizraujos, esmu ātrs un ar sportisku stilu, tāpēc man ir problēmas ar mācītāju, jo viņš dod priekšroku klasiskākam apģērbam, bet man ir ērti sporta tērpa (smejas).

Ko studijas BPI Jums ir maksājušas?

Laiku, protams. Arī finansiālā ziņā tas bija izaicinājums, bet mums palīdz draudze un arī BPI. Arī tas, ka grūti manos gados mācīties, turklāt pirmais gads bija diezgan intensīvs – pēc lekcijām jāraksta referāti un tā tālāk. Bet tajā pašā laikā bija un ir ļoti interesanti.

Pirmā gada laikā esmu jau tik daudz saņēmis gan zināšanas, gan pieredzi, piemēram, par sludināšanu, kā izvēlēties tekstu, kā stāvēt, kā runāt. Esmu daudz labāk apguvis latviešu valodu, spēlēju futbolu. Tāpat esmu ieguvis draugus, jo mums kursā ir izveidojušās labas attiecības. Vispār es neesmu sentimentāls, bet, ja satieku kādu no savējiem, tad apskauju. Piemēram, nesen satiku kursa biedru Dāvidu Viskupaiti, un bija tāda sajūta, it kā satiktu kādu ļoti tuvu cilvēku. Tā ir liela svētība. Studijas ir mans pēdējo gadu spilgtākais, krāsainākais notikums.

Kā Jūs ikdienā piedzīvojat Dievu?

Ikdienā? Bībelē ir teikts: "... bruņojieties ar visiem Dieva

ieročiem." (Efez. 6) Ilgi domāju, ko tas man nozīmē? Visu laiku atrasties ne jau kādā īpašā stāvoklī, bet katru mirkli, katru notikumu izdzīvot ar Dievu, jo Viņš ir patiesība. Tas palīdz būt gatavam jebkuram izaicinājumam, un ne jau tāpēc, ka es būtu labi "uzkačāts", bet tāpēc, ka Viņš ir ar mani ļoti īsti un reāli. Tas ir mans piedzīvojums ar Dievu.

Tas nozīmē, ka Jūs ir grūti izsist no līdzsvara?

Man jau gribētos būt tādām, kuru nekas nevar izšaubīt, bet es esmu tāds, kāds esmu - cilvēciņš. Neuzskatu, ka es lidinos metru virs zemes, nekas mani nevar ietekmēt, bet, paldies Dievam, ka Viņš mani pieņem un mīl tādu, kāds esmu. Bez Viņa es neesmu nekas. Un atkal man sanāk runāt tās kristiešu standarta frāzes, mēģinu no tām izvairīties. Tas laikam tāpēc, ka tik daudz runāju. Parasti es vairāk klusēju. Piemēram, viss tas traģiskais notikums ar manu dēlu. Atceros, ka tajā drausmīgajā nedēļā, kad tas notika, sēdējām abi ar sievu ... Es pavērsos pret viņu un teicu: „Cilvēciski mēs to nevaram izturēt, nevaram pārdzīvot. Bet mēs turpinām dzīvot. Kāpēc?” Tāpēc, ka draudze par mums lūdza un ne viena vien, bet vairākas. Dieva Gars bija ar mums, cilvēciski nekas nespētu mierināt un to nevarētu pārdzīvot.

Brīžos, kad gribas teikt: "Dievs, kāpēc esi mani atstājis?!", cenšos atcerēties, ka ne jau Dievs mani ir atstājis, bet es pats esmu kaut kur aizgājis, un man ir jāmeklē ceļš atpakaļ pie Viņa.

Kur Dievs Jūs šobrīd aicina?

Mani nepamet doma par kapelāna kalpošanu, bet šobrīd nav īstas pārliecības, ka Dievs mani tiešām uz to aicina, kā arī finansiāli tas būtu diezgan sarežģīti, jo valsts šai jomai ir krietni samazinājusi budžetu.

Pašlaik esmu iesaistīts jaunas draudzes veidošanā Vecmīlgrāvī. Galvenais, gribas tiešām sludināt Evaņģēliju, nevis vienkārši komentēt Rakstus, bet sludināt Labo vēsti. Būtu arī gatavs braukt uz ārzemēm.

Kas ir Jūsu "svētā neapmierinātība" – Dieva dots nemiers?

"Baptistu valoda", kad cilvēki nerunā normāliem vārdiem, bet izmanto pareizos, kristīgos terminus. Tas neattiecas tikai uz frāzēm, bet uz dzīvēm – tā ir liekulība. Kad to redzu sevī, esmu pilnīgās šausmās. Ļoti nepatīk, ja jūtu, ka runāju pareizi, bet domāju pavisam kaut ko citu. Agrāk baidījies būt patiess, bet nu jau arvien biežāk atļaujos būt tas, kas esmu, jo zinu, ka Dievs ir ar mani.

Vēl man sāp kristiešu, tajā skaitā mana, klusēšana. Piemēram, runājam kādā kompānijā, un es nepiekrītu tam, kas un kā tiek apspriests, bet tā vietā, lai es ieblīstu, diskutētu vai vienkārši aizietu, es sēžu un klusēju. Tādos brīžos es sev ļoti nepatīku.

Interviju sagatavoja **Evija Mileiko**

ZIŅAS DRAUDZĒM

DRAUDŽU DIBINĀŠANAS KOMANDU APMĀCĪBA M4

Lai mēs visi kopīgi un katrs atsevišķi tajā vietā, kur Dievs mūs aicina, varētu sākt vai turpināt darbu pie jaunu draudžu veidošanas un lai mūsu kopējā vīzija par jaunu draudžu dibināšanu varētu tikt īstenota, aicinām jūs piedalīties **draudžu dibināšanas apmācībā M4**, kas sāksies šī gada martā.

M4 ir draudžu dibinātāju apmācības un sagatavošanas vide.

Mēs vēlamies sagatavot komandu veselīgai jaunu draudžu dibināšanai un draudzes darbības pirmajiem gadiem. Pieredze liecina, ka labi apmācīti draudžu dibinātājiem, kas iesaistījušies savstarpēja atbalsta un sadarbības tīklā, ir lielākas izredzes sasniegt labus rezultātus nekā tiem, kas šo darbu veic vienatnē, nevēlas sadarboties un mācīties. M4 process ir izveidots tāpēc, lai sniegtu apmācību un nodrošinātu draudžu dibinātāju sadarbības tīkla darbību.

M4 ir divgadīga apmācība draudžu dibinātājiem un viņu komandām, kuru veido

4 apmācības moduļi. Apmācība klātienē notiek četras reizes gadā nedēļas nogalēs: no piektdienas plkst. 12:00 līdz sestdienas plkst. 18:00. Moduļu laikā un arī starp tiem komandas strādās pie jautājumiem, kas ir īpaši nozīmīgi draudžu dibināšanas sākumposmā. Gada laikā draudžu dibinātāji un viņu komandas būs izveidojušas kopīgu darbības pamatu turpmākajiem kalpošanas gadiem. Komandai ir jābūt gatavai piedalīties visos četros apmācības moduļos, kā arī katram tās dalībniekam jāapņemas strādāt kopā ar komandu visa apmācības procesa laikā. M4 apmācību pēdējā modulī katra komanda izstrādā draudžu dibināšanas projektu. Ar katru komandu, kas piedalās M4, strādā treneris (palīgs), kurš regulāri tiekas ar komandu, lai palīdzētu mērķtiecīgāk plānot un īstenot kalpošanu.

KO MĀCA M4?

1. modulis: Izpratne par Dievu. Šinī modulī tiks aplūkota izpratne par sevi un savu aicinājumu jaunu draudžu dibināšanā, gūta lielāka skaidrība par Dieva doto uzdevumu misijā, par izaicinājumiem un upuri šī uzdevumu piepildīšanā, kā arī kopīgi analizēsime apkārtējo kultūru jaundibināmās draudzes kontekstā.

2. modulis: Izpratne par pasauli. Šī moduļa centrā būs izpratne par Dieva Valstības principiem, balstoties uz Lielo Uzdevumu. Mēs diskutēsime par vienotas vīzijas un vērtību nozīmīgumu jaunu draudžu veidošanā, un komandas izstrādās savu vīziju un vērtības. Tiks aplūkotas tādas tēmas kā padziļinātas rūpes par pazudušajiem un izpratne par Evaņģēlija pasludināšanas veidiem.

3. modulis: Izpratne par uzdevumu. Komandas veidos skaidrāku izpratni par biblisko skatījumu uz Kristus mācekļa dzīvi. Mēs pārrunāsim mūsdienu kultūras izaicinājumus mācekļībai un to, kā izturēties pret šiem izaicinājumiem jaunas draudzes dibināšanas kontekstā. Rezultātā komandām radīsies skaidrākā izpratne par mācekļības procesa jaundibināmajā draudzē.

4. modulis: Izpratne par ceļu, kurš ejams. Šajā modulī mēs runāsim par to, kā strādāt kopā, papildinot vienu otru un veidojot komandu, kas spēj darboties ilgtermiņā; kā veidot veselīgu dzīves veidu, kas nodrošina ilgstošu darbību individuāli un komandā. Komandas izstrādās vīziju, vērtības un ilgtermiņa mērķus turpmākajiem 2-3 gadiem.

KAS VADA M4?

M4 laikā jūs gūsiet kvalitatīvu apmācību no pieredzējušiem draudžu dibinātājiem – praktiķiem. Apmācību vadīs DAWN vadītājs Oivinds Auglands un Jākobs Holviks (Norvēģija), LBDS bīskaps Pēteris Sproģis un LBDS bīskapa vietnieks Kaspars Šterns, draudžu dibinātāji Igors Rautmanis, Ilvars Ievišs un Mārcis Dejus. Tā būs apmācība ar skaidru mērķi un dalīšanos pieredzē ar cilvēkiem, kuri atrodas līdzīgā situācijā, kā arī aizlūgšanas un atbalsts visa procesa gaitā.

KAD NOTIKS M4?

Latvijas Baptistu draudžu savienība uzsāks M4 apmācību **2012. gada martā**. M4 apmācības pārējie trīs moduļi notiks **2012. gada septembrī** un **2013. gada janvārī un aprīlī**.

LAI VARĒTU PIEDALĪTIES M4 APMĀCĪBĀ ...

1) Tev ir jābūt komandai, kurā ir 2-5 cilvēki (var būt arī vairāk); 2) Tavai komandai ir jāapņemas piedalīties visās četrās apmācību reizēs un jābūt gataviem pielietot gūtās zināšanas praksē.

PIETEIKŠANĀS UN TUVĀKA INFORMĀCIJA

Lūdzam sazināties ar LBDS bīskapa vietnieku draudžu dibināšanas jautājumos Kasparu Šternu (mob. +371 26554780; e-pasts: kaspars.sterns@lbs.lv).

Katrs pieteikums tiks izvērtēts. Pozitīva vērtējuma gadījumā Tu un Tava komanda tiksiet uzaicināti uz M4 apmācību. Vietu skaits ir ierobežots.

2011. gada M4 apmācības lekciju fragmenti pieejami: www.jaunasdraudzes.lv

Lūdziet Dievu, pārrunājiet šo uzaicinājumu draudzes padomē, kalpošanā, mazajā grupā – meklēsim Dieva gribu un atbilstoši rīkosimies! Varbūt tieši Tavu paklausību Dievs lietos, lai Tu un Tavi komandas biedri kļūtu daļa no Dieva darba jaunas draudzes tapšanā!

IZNĀKUSI PIRMĀ “BPI BIBLIOTĒKAS” GRĀMATA

Baltijas Pastorālālais institūts sadarbībā ar apgādu “Amnis” ir izdevis Kīta Potera grāmatu **“NESATRICINĀMĀ: Laulība, kas spēj izturēt dzīves zemestrīces”**.

Kīts Poters ir mācītājs un laulību konsultants, lektors un vairāku grāmatu autors. Viņš ir regulārs viesis Latvijā un pastāvīgs Baltijas Pastorālā institūta vieslektors.

Grāmatas pamatā ir pieņēmums, ka stipru laulību veido pāra kopīgas pamatvērtības. Autors aplūko virkni šādu vērtību (piemēram, uzticība, saziņa, nodošanās, cieņa, mīlestība u. c.). Katrā nodaļā doti jautājumi, kas laulātajiem var palīdzēt saprast vienu otru vērtības un veidot kopīgu stipru laulības pamatu. Kā priekšvārdā norāda LBDS bīskaps Pēteris Sproģis: “Kīta Potera, šīs grāmatas autora un mana laba drauga, atklātība palīdz nostāties līdzās un ieraudzīt, ka ja viņi to spēja, tad arī mēs spēsim. Autors nerunā no sekmīgas un šķietami neaizsniedzamas superlaulības augstumiem. Brīžam Kīta atklātība pat liek samulst, bet pēc brīža saprotam, ka tieši atklātība palīdz visvairāk.”

BPI BIBLIOTĒKA ir BPI iniciatīva. Tās mērķis ir piedāvāt kristīgās vērtības balstītu, kvalitatīvu un daudzveidīgu literatūru latviešu valodā, kas palīdzētu augt lasītājam gan personiski, gan savā kalpošanā.

februāris

1

Pateiksimies Dievam par misijas darbu Latvijā un pasaulē. Lūgsim, lai katra draudze praktiski iesaistītos misijas darbā – lūdzot, ziedojot līdzekļus, kā arī praktiski plānojot un dodoties misijas braucienos.

2

Lūgsim par draudžu atjaunotni, par jaunām draudzēm. Lūgsim, lai mums patiesi sāpētu sirdis par pazudušiem cilvēkiem, lai Dievs dod mums mīlestību un atvērtību cilvēkiem.

3

Pateiksimies un lūgsim par LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības vadītāju Elitu Lapiņu un viņas ģimeni. Lūgsim par sieviešu kalpošanu draudzēs un ārpus tām, lūgsim, lai māsu sirdis būtu jutīgas un atvērtas palīdzēt tiem, kas grūtībās.

4

Pateiksimies un lūgsim par Baltijas Pastorālo institūtu. Lūgsim par tā darbiniekiem un studentiem. Lūgsim, lai Dievs sagatavo izcilus vadītājus, kas nestu Evaņģēliju Latvijā un visā pasaulē.

5

Aizlūgsim par Latvijas mazajām draudzēm. Lūgsim, lai Dievs aicina tajās arvien jaunus draudžu locekļus un bagātina Latvijas pilsētiņas un ciemus ar Dieva mīlestību un labestību.

6

Pateiksimies un lūgsim par Daugavpils draudzi, tās sludinātāju Vjačeslavu Istratiju un viņa ģimeni. Lūgsim par draudzes vadītājiem, lai viņi būtu stipri Kristū un lai augtu jauni vadītāji. Lūgsim par draudzes ģimenēm, lai Dievs stiprina vecāku un bērnu savstarpējo mīlestību un sapratni.

7

Pateiksimies un lūgsim par Libānas Evaņģēlisko baptistu draudžu konvenciju, kas apvieno 32 draudzes un 1600 draudžu locekļus.

8

Lūgsim par Dobeles draudzi. Lūgsim, lai Dievs dod draudzei jaunu garīdznieku. Lūgsim Svētā Gara spēku un gudrību evaņģelizācijas darbā. Lūgsim par draudzes atjaunošanos.

9

Pateiksimies un lūgsim par jauniešu kalpošanu mūsu draudzēs. Lūgsim, lai viņi būtu patiesi nodevušies Kristum un drosmīgi nestu Viņa vēsti sabiedrībā.

10

Lūgsim par Garīdznieku brālību, tās vadītāju Pēteri Eisānu un viņa ģimeni. Lūgsim par mācītāju ģimenēm, par veselību un finansiālu svētību, par nodošanos un izturību kalpošanā.

11

Lūgsim par Svētdienskolu apvienību. Lai Dievs vada, dod gudrību un redzējumu. Lūgsim par jaunu svētdienskolu skolotāju atsaukšanos Dieva aicinājumam.

Pateiksimies un lūgsim par LBDS reģionālo tikšanos, kas šodien notiek Cēsis.

CĒSU BAPTISTU DRAUDZE

Pikst. 10:00-16:00 LBDS reģionālā tikšanās

12

Lūgsim par Evaņģēlija pasludināšanu pasaulē. Aizlūgsim par valstīm, kurās kristieši piedzīvo vajāšanas un tiek sodīti savas ticības dēļ. Lūgsim, lai Dievs viņus stiprina un sargā.

13

Lūgsim par Dundagas draudzi. Lūgsim par sludinātāju Andi Smelti un viņa ģimeni. Lūgsim par Dundagas bērniem, lai pēc VBS un citiem evaņģelizācijas pasākumiem viņi iesaistītos svētdienskolās, kristīgā pulciņā, vēlētos mācīties kristīgo mācību skolā. Lūgsim par draudzes jauniešiem, lai viņi augtu skaitā un dievbijībā. Lūgsim par Dundagas novada domes vienotību un konstruktīviem lēmumiem.

14

Lūgsim par Igaunijas Brīvo evaņģēlisko un baptistu draudžu savienību. Tajā ir 83 draudzes un 6000 locekļi.

15

Pateiksimies un lūgsim par Dzirnieku draudzi, sludinātāju Aleksandru Kazmerčuku un viņa ģimeni. Lūgsim spēku, gudrību un mīlestību evaņģelizācijas darbā.

16

Pateiksimies un lūgsim par Amerikas Latviešu baptistu apvienību (ALBA), tās priekšsēdi Uldi Ukstiņu un viņa ģimeni, un visiem brāļiem un māsām, kas pašreizējā gadiem ilgi atbalsta mūs gan garīgi ar lūgšanām, gan morāli, gan finansiāli.

17

Lūgsim par LBDS vadību, par bīskapu Pēteri Sproģi, izpilddirektori Žannu Drūnesi un viņu ģimenēm. Lai Dievs vairo gudrību, kā visauglīgāk vadīt LBDS un visveiksmīgāk tuvoties cilvēkiem un draudzēm lauku apvidos.

18

Pateiksimies un lūgsim par mūsu ģimenēm – gan jauniem pāriem, gan vecākiem, lai Dieva mīlestība saista ģimenes. Lūgsim, lai mūsu bērnus neietekmē apkārtējā vide, kurā brūk garīgās pamatvērtības. Lūgsim, lai mēs katrs būtu šo nemainīgo vērtību paudēji.

Lūgsim, lai Dievs svētī LBDS reģionālo tikšanos, kas šodien notiek Liepājā.

LIEPĀJAS PĀVILA DRAUDZE

Pikst. 10:00-16:00 LBDS reģionālā tikšanās

19

Lūgsim par draudzēm, kurās nav pastāvīga mācītāja, lai Dievs izredz vadītājus un dara viņu sirdis paklausīgas Savam aicinājumam. Lūgsim par Aizviķu, Alūksnes, Dobeles, Inčukalna, Jelgavas, Limbažu, Madonas, Mālpils, Nurmižu, Piltenes, Pitraga, Rucavas, Skrīveru, Talsu un Valdemārpils-Ārlavas draudzēm.

20

Pateiksimies un lūgsim par Ezeres draudzi, tās sludinātāju Edgaru Siliņu un viņa ģimeni. Lūgsim, lai Dievs sūta savu Gara uguni un slāpes pēc Viņa Vārda un dod jaunus iespējas aizsniegt ar Evaņģēlija vēsti tuvākas un tālākas apkaimes ļaudis.

21

Pateiksimies un lūgsim par Čehijas Baptistu savienību, kurā apvienojušās 38 draudzes ar 2343 draudzes locekļiem.

februāris

22

Aizlūgšim par Grobiņas draudzi, tās sludinātāju Haraldu Bartkeviču un viņa ģimeni. Lūgšim, lai Dievs stiprina draudzes locekļus un pievieno jaunus. Lūgšim, lai Dievs dod jaunu redzējumu un Svētā Gara pieskārienu kalpošanai.

27

Pateiksimies un lūgšim par Gulbenes draudzi, tās mācītāju Mihailu Voronovu un viņa ģimeni. Pateiksimies Dievam par Gulbenes draudzes brāļiem un māsām. Lūgšim un pateiksimies par svētdienskolas skolniekiem un par skolotāju Agnesi. Lūgšim par jauniem cilvēkiem un par tiem, kuriem šobrīd ir grūti – par slimiem, gados veciem draudzes locekļiem.

23

Aizlūgšim par tiem, kuri ir izmisumā, neziņā un nedrošībā par nākotni, iztikšanu un dzīves jēgu. Lūgšim, lai Dievs dod viņiem gudrību un ticības spēku, lai viņi spētu rast jaunas idejas un iespējas, kā padarīt savu dzīvi piepildītu.

24

Pateiksimies un lūgšim par mūsu tautu un valsti. Lūgšim par vadītājiem valdībā un par sevi, ka, atbildīgi un godīgi dzīvojot, varam sludināt Kristu un būt Viņa liecinieki sabiedrībā.

25

Lūgšim par žēlsirdības kalpošanu sabiedrībā. Pateiksimies par tiem mīlestības piepildītajiem ļaudīm, kas pašai ziedzīgi kalpo, lai palīdzētu tiem, kam neklājas viegli šajos laikos.

26

Pateiksimies un lūgšim par topošajām draudzēm un to vadītājiem. Lūgšim, lai Rīgas, Ropažu, Karostas, Garkalnes, Ziedkalnes, Otaņķu, Baložu, Branku, Rembates un Nevejas apkārtnes ļaudis ļautos Svētā Gara vadībai un pievienotos Kristus mācekļiem. Lūgšim, lai Dievs vada un sakārto draudžu izveidošanos.

28

Pateiksimies un lūgšim par Latvijas Baptistu draudžu savienību. Kopā esam 88 draudzes ar 6523 draudzes locekļiem. Lūgšim, lai esam vienoti savā ticības ceļā, lūgšim paļāvību Svētā Gara vadībai un atvērtību Dieva plānam caur mums. Lūgšim par mūsu draudžu locekļu pieaugšanu Kristū un draudžu nozaru attīstību Kristus miesai par stiprinājumu un cilvēkiem par iedrošinājumu.

29

Pateiksimies un lūgšim par Muzikālās kalpošanas apvienību un tās vadītāju Māri Dravnieku. Lūgšim, lai mūzika atver sirdis Dieva mīlestībai un rāda ceļu tiem, kas ir aicināti šinī kalpošanā.

SVEICAM JUBILEJĀ!

13. februārī mācītājam Jevgēnijam Pallo 85 gadi.

16. februārī Ogres Evaņģēliskās draudzes mācītājam Vadimam Kovaļevam 65 gadi.

LĪDZJŪTĪBA!

16. janvārī, dienu pirms savas 85. dzimšanas dienas, Mūžībā aizgājusi **Ruta Lagzdīņa**, mācītāja Gunāra Lagzdīņa (1928-1995) dzīvesbiedre, ilgus gadus kalpojusi kā ērģelniece. Izsakām līdzjūtību meitai Agitai Lagzdīņai un Dāvidam Lagzdīņam ar ģimenēm!

BĪBELES LASĪŠANAS PLĀNS FEBRUĀRIM

1.-5. februāris

2. Mozus 7:26 – 21:21
Mateja ev. 19:13 – 23:39
Psalmi 24:1 – 28:9
Salamana pamācības 6:1 – 7:5

6.-12. februāris

2. Mozus 21:22 – 33:23
Mateja ev. 24:1 – 27:14
Psalmi 29:1 – 33:12
Salamana pamācības 7:6 – 8:36

13.-19. februāris

2. Mozus 34:1 – 3. Mozus 7:27
Mateja 27:15 – Marka 3:30
Psalmi 33:13 – 37:11
Salamana pamācības 9:1 – 10:4

23.-29. februāris

3. Mozus 7:28 – 18:30
Marka ev. 3:31 – 8:10
Psalmi 37:12 – 41:13
Salamana pamācības 10:5 – 16

(Materiāls no www.intothyword.org - Dr. Richard I. Krejcir)

2011. GADA DRAUDŽU ATSKAITES

Sakarā ar to, ka LBDS ir jāapkopo ziņas no draudzēm par 2011. gadu un tās jāiesniedz LR Tieslietu ministrijas Nozaru politikas departamenta Sabiedrisko attiecību un reliģisko lietu nodaļai līdz 2012. gada 1. martam, lūdzam Jūs iesniegt ziņas par 2011. gadu līdz 2012. gada 10. februārim.

Draudžu informācija ir jāapkopo anketu veidā un jāieraksta atbilstošā veidlapā. Anketas forma "Draudžu ziņas par 2011. gadu" tiks nosūtīta pa pastu ar BV februāra numuru, kā arī elektroniski uz Jūsu draudzes iesniegtajām e-pasta adresēm. Anketu lūdzam aizpildīt saprotami un nosūtīt pa pastu uz adresi: LBDS, Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011 un arī uz LBDS kancelejas e-pastu: kanceleja@lbds.lv elektroniskā veidā.

Lūdzam iesniegt ziņas laicīgi, lai LBDS laicīgi varētu izskatīt anketas un veikt datu kopsavilkumu, kā arī precizēt radušās neskaidrības, sazinoties ar draudzi un sagaidot precizētos datus.

Paldies par sadarbību!

Žanna Drūnese
LBDS izpilddirektore